

Sygn. akt II Cs 42/14

POSTANOWIENIE

Dnia 16 maja 2014 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Agnieszka Bednarek – Moraś

Sędziowie: SO Zbigniew Ciechanowicz

SO Dorota Gamrat-Kubeczak

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w dniu 16 maja 2014 r. w Szczecinie

sprawy ze skargi T. von B.-G.

Skarbowi Państwa – Sądowi Rejonowemu Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie,

o stwierdzenie przewlekłości postępowania toczącego się pod sygnaturą akt I C 473/09

p o s t a n a w i a:

odrzucić skargę.

UZASADNIENIE

W dniu 4 lutego 2014 r. T. von B.-G. złożyła w Sądzie Rejonowym Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie zażalenie na postanowienie z dnia 10 grudnia 2013 r. W treści tego pisma skarżąca szczegółowo wskazała jakich uchybień w przedmiotowym postępowaniu dopuścił się Sąd Rejonowy nadto na stronie 33 strona zażądała stwierdzenia przez Sąd Odwoławczy przewlekłości przedmiotowego postępowania.

Zarządzeniem z 3 marca 2014 r. skarżąca została wezwana do usunięcia w terminie 7 dni braków formalnych skargi na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki poprzez złożenie odpisu skargi wraz z kompletem załączników oraz uiszczenia opłaty w kwocie 100 zł pod rygorem odrzucenia skargi nadto stronę pouczono o treści art. 128 § 1 k.p.c..

Odpis tego zarządzenia doręczono skarżącej w dniu 26 marca 2014 r.

W określonym terminie skarżąca uiszczyła opłatę od skargi i złożyła odpis pisma z dnia 5 marca 2014 r. stanowiącego zażalenie na postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 13 lutego 2014 r., w którym również zarzuca Sądowi przewlekłość postępowania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z przepisem art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1843 ze zm.) dla stwierdzenia, czy w sprawie doszło do przewlekłości postępowania, należy w szczególności ocenić terminowość i prawidłowość czynności podjętych przez sąd, w celu wydania w sprawie rozstrzygnięcia, co do istoty albo czynności podjętych przez prokuratora prowadzącego lub nadzorującego postępowanie przygotowawcze w celu

zakończenia postępowania przygotowawczego lub czynności podjętych przez sąd lub komornika sądowego w celu przeprowadzenia i zakończenia sprawy egzekucyjnej albo innej sprawy dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego, uwzględniając charakter sprawy, stopień faktycznej i prawnej jej zawilosci, znaczenie dla strony, która wniosła skargę, rozstrzygniętych w niej zagadnień oraz zachowanie się stron, a w szczególności strony, która zarzuciła przewlekłość postępowania.

W myśl art. 6 ust. 1 i 2 powołanej ustawy, skarga powinna czynić zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego (vide art. 126 i nast. k.p.c.), a nadto zawierać żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, której dotyczy oraz przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie. Zaznaczyć też należy, iż do postępowania toczącego się na skutek skargi, w kwestiach nieuregulowanych w wyżej wskazanej ustawie, stosuje się przepisy o postępowaniu zażaleniowym (vide art. 8 ust. 2 ustawy).

Z kolei zgodnie z treścią przepisu 128 k.p.c., do pisma procesowego należy dołączyć jego odpisy i odpisy załączników dla doręczenia ich uczestniczącym w sprawie osobom, a ponadto, jeżeli w sądzie nie złożono załączników w oryginale, po jednym odpisie każdego załącznika do akt sądowych.

Mając powyższe na uwadze, stwierdzić należy, że niezłożenie odpisu skargi stanowi brak formalny, do których uzupełnienia należy wezwać stronę – tak jak to miało miejsce w niniejszej sprawie. Zarządzeniem z dnia 3 marca 2014 r., które zostało doręczone skarżącej w dniu 26 marca 2014 r., skarżąca została wezwana do uzupełnienia ww. braku pod rygorem odrzucenia skargi. W konsekwencji powyższego T. von B.-G. winna do dnia 2 kwietnia 2014 r. uczynić zadość nałożonemu na nią obowiązkowi, czemu jednakże nie sprostała.

Konkludując, wobec nieuzupełnienia braku formalnego skargi, tj. nie złożenia jej odpisu, Sąd Okręgowy na podstawie art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. w zw. z art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 126² k.p.c. odrzucił skargę, o czym orzekł jak w sentencji.